

GRADIVO ŠT. 11

Pismo kralju o ločitvi Valonije in Flandrije

15. avgusta 1912 je znan belgijski pravnik, politik in pisatelj Jules Destrée napisal pismo belgijskemu kralju Albertu I., v katerem se je zavzel za francoski jezik in kulturo v tej državi. Opozoril je, da sta jezik in identiteta tesno povezana. Tukaj je odlomek iz njegovega pisma:

*„Vendar obstaja še bolj značilen in odločilen dokaz za ozemeljsko dvojnost Vašega kraljestva, ki ga je še težje zanikati kot vse, kar se kaže v zemlji, pokrajini, dejavnostih, temperamentu in nazorih, to je **jezik**.“ (Jezik je zaklad, ki ga je človeška skupnost nabirala skozi stoletja. Vanj je spravila spomin in odmev svojih navad in običajev, svojih boli. Jezik pri ljudeh, ki ga govorijo, zbuja mešane vtise, ki segajo vse do negotovega otroškega bebljanja v materinem naročju in še dlje k pradavnim prednikom. Navezanost na jezik je skrivnostna, saj je manj povezana z našim razumom in bolj z našo globoko podzavestjo. Šele če si tako zamislimo ta problem, če pomislimo na brezštevilne drobne korenine, ki segajo v najglobljo preteklost, šele takrat lahko razumemo, kako svet je jezik in koliko občutljivih vprašanj, nerešljivih zgolj z razumskimi procesi, poraja njegova raba.)“*

Destrée je dalje v istem pismu uporabil jezik kot najtrdnjši argument identitete: *„(Vladate) dvema ljudstvom. V Belgiji živijo Valonci in Flamci; Belgijcev ni.“*

Od dvajsetih let prejšnjega stoletja je bilo sprejetih več zakonov, s katerimi sta bila kot državna jezika v Belgiji ob francoščini priznani tudi nizozemščina in nemščina.

Vir: [spletno mesto „Les Belges, leur histoire“ \(Belgijci in njihova zgodovina\)](#)

„Če si Španec, govori špansko“

Na sliki je politični slogan iz Španije v času diktature generala Francisca Franca (1939–1975) s Francovim portretom. Slogan v prevodu pomeni: *„Če si Španec, govori špansko“*.

Namen slogana je bil predvsem odvrčati ljudi v Kataloniji od uporabe katalonščine, uporabljal pa se je po zavzetju Katalonije ob koncu španske državljanske vojne leta 1939 in po vojni. Uporabo katalonščine so v različnih obdobjih španske zgodovine omejevali že prej.

Vir: Wikimedijina Zbirka

HIŠA EVROPSKE ZGODOVINE

**“La langue de la République est le français”
„Jezik Francoske republike je francoščina“**

Francoska vlada je leta 1992 v ustavo zapisala „La langue de la République est le français“. V Franciji pa obstajajo tudi številni manjšinski jeziki, med njimi bretonščina, ki se jo govori v Bretanji. Bretonščina je pomemben temelj identitete v tej regiji in ljudje, ki govorijo ta jezik, menijo, da je njegovo ohranjanje življenjskega pomena za prihodnje generacije. Niso pa vsi v Franciji naklonjeni ohranjanju tega jezika; mnogi so mnenja, da bi jezikovna raznolikost negativno vplivala na narodno identiteto in privedla do ...

„balkanizacije Francije“ (nekdanji francoski notranji minister Jean-Pierre Chevènement)
„razpada francoske identitete“ (časopis Le Figaro)

Vir: [Jon Henley, 27. 6. 1999, časopis The Guardian](#)